

LETNIK XXIV, Božič 2018

TVOJE DOBROTE

**BOŽIČ, JEZUSOVO ROJSTVO:
NAJ BOŽJI MIR OSTANE V NAŠIH SRCIH!**

*Blagoslovljen Božič rojstva Jezusa Odrešenika,
miru in veselja v novem letu!*

*Buon Natale della nascita di Gesù Redentore!
Pace e gioia nell'anno nuovo!*

vaša duhovnika Franc Šenk in Janez Žabot

BOŽIČNO VOŠČILO SLOVENSКИH ŠKOFOV

Drage sestre in bratje in vsi ljudje dobre volje!

»Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem, ki so mu po volji« (Lk 2,14), to je bilo oznanilo angelov s pesmijo, ki se je razlegala v sveti božični noči po betlehemskih poljanah in je pastirjem oznanila veselo oznanilo, da se je rodil zveličar, ki je Jezus, Gospod. To božično sporočilo je tako pomenljivo, tako bogato in veličastno, da odmeva tudi v naš čas.

Božična noč je noč veselja, hvaležnosti in upanja. Skupaj z angeli smo tudi mi povabljeni, da slavimo Boga, ker je dober, zvest in usmiljen. V božični noči še prav na poseben način doživljamo Božjo bližino, njegovo dobroto in ljubezen. Ob tem smo vsi povabljeni, da sprejmemo dar nebeškega Očeta, ko nam v teh dneh pošilja svojega Sina in s tem podarja našemu življenju nov smisel in kaže na pravo vsebino človeškega življenja. Naše življenje naj postane jasen odgovor na podeljeni neizmerni Božji dar, naj bo prežeto z ljubeznijo do Boga in z našo medsebojno ljubeznijo.

Življenje iz ljubezni namreč prinaša človeku mir, veselje in novo življenjsko moč, česar nam ta zemeljski svet ne more dati. Mir, ki ga prinaša Božje dete, ni sad kompromisov in našega trgovanja, ampak je v pravem pomenu Božji dar.

V neusmiljenem ritmu vsakdanjega življenja, ko nam tolikokrat zmanjkuje časa zase, za pristnejše medsebojne odnose, za dejanja ljubezni in dobrote, se vsaj za trenutek ustavimo pred novorojenim betlehemskim Detetom in dopustimo, naj se vsebina božičnega sporočila dotakne naših src. Dopustimo, da božično sporočilo ogreje, gane in ozdravi neštete rane, ki jih nosimo v sebi. Tako se bo v nas po Božjem dotiku začelo rojevati nekaj novega, lepšega in pristnejšega.

Naj oznanilo angelov iznad skromne betlehemske votline vsem prinese veselje, novo upanje in mir! Tega želimo slovenski škofje najprej vam, otroci, ki ste Jezusu najbližje ne samo zaradi mladosti, ampak ste mu blizu po svojem otroškem čutenju, iskrenosti in pristnosti. Prav tako želimo škofje doživeto praznovanje božičnih praznikov vsem mladim, odraslim in ostarelim! Tudi vam, bolni, onemogli in ubogi, ki vas je življenje morda postavilo na rob družbe, želimo, da vas prevzame mir in ljubezen Božjega deteta. Jezus se je rodil za vsakega od nas kot Emanuel, kot Bog z nami. Slehernega želi potolažiti in prinesiti luč povsod, kjer je tema, da bi naše življenje po veri vanj dobilo novo vsebino in nov zagon. Zato naj bo novo leto 2019 in sploh vsa naša prihodnost prežeta z bližino Božjega Sina, v skupnem prizadevanju za ustvarjanje okolja, ki ga bodo krasile kreposti miru, poštenja, domačnosti in dobrote. Obilje miru in Božjega blagoslova naj bo vedno med nami!

Vaši škofje

PRIČUJEMO O BOŽJI LJUBEZNI DO NAS

V božični noči zremo, kako Bog Oče v zgodovini uresničuje svojo vizijo, svoj načrt, navkljub vsem odlokom in ukazom mogočnikov, na povsem drugačen način. Ne glede na vse, kar se dogaja, se uresniči njegov načrt. Zrlri smo scenografijo zgodovine, v kateri se zgodi odrešenje. Na božični dan pa nam Cerkev nudi Janezovo izjemno vizijo, ki odpira njegov evangelij in prinaša vizijo začetkov; govori o tem, kako se je svet začel, kaj je bilo na začetku. Zelo lepo je, ker Janez pravi, da je bil na začetku dialog. Zelo resno je treba vzeti dejstvo, da je bil na začetku dialog in da je bilo vse ustvarjeno iz osebnega bitja, kajti ta, ki govori, je osebno bitje, ima besedo za reči, sporočiti. Neka moč ga sili, da govori, komunicira. Torej je jasno, da evangelist, ki začne na tak način, konča z besedami, da je to, kar zares obstaja, to, kar ljubi. To je, kar potem mojstrsko pove Solovjov: »Bitje je to, kar ljubi.« Se pravi, to je moč komuniciranja, govorjenja. Beseda ustvari prostor in čas.

Lepo je, kajti Janez pove samo to, kar se lahko pove. Vse je povedal, ničesar se ne more dodati. Kajti gre za dialog, za osebno stvarnost, za skrivnosten odnos, to je jasno, a ta se potem kondenzira v plašč sveta, v materijo te Besede.

Evangelist Janez odpre izjemen pogled, potem pa postavi Janeza Krstnika, ki ni filozof, ki pozna ideje, ampak je pričevalec, pričevalec luči. Ni nekdo, ki ve, nekdo, ki je skladen s tem, kar ve, in torej heroj. Ne, ne! Ampak je nekdo, ki je videl. Pričevalec je tisti, ki je bil navzoč, ki je videl in slišal – to je pričevalec. Janez evangelist pove: »Janez Krstnik pričuje,« bil je navzoč, slišal je in videl. Pričuje o luči. Janez Krstnik ni neki mislec o *Logosu*, ampak je prerok. Ni filozof, ampak prerok, ki krščuje in potem daruje svoje življenje.

Bog je postal človek. Pričevalec tega prehoda je Janez Krstnik. Človeku, ki ga je sprejel, je dana moč. Biti Božji sin pomeni, da imaš isti odnos z Očetom, ki ga ima Sin. To je Sveti Duh. Velika stvar je: kdor sprejme Očetovo Besedo, Očetovega Sina, on sam postane sin. »Bog je postal človek, da bi mi lahko postali Božji otroci,« so brez prestanka ponavljali prvi kristjani. Ni postal človek kar tako kot neki model, ampak je postal majhen otrok, ki vzbuja nežnost. Nežnost je duhovni občutek sprejetja, kot bi rekli Rusi. Čustvo vere je nežnost. Sedanji papež veliko govori o tem, kajti, ko se v srcu prebudi nežnost, se začne odprtost za vero, se pravi za sprejem.

Poglejte, koliko je bilo poskusov bogov, ki so se poročali z ženami itd. Vse zato, da bi prišli do boga-človeka. Vendar so bili vsi ti klasični heroji. V umetnosti so nastajali modeli, kot Apolon, Afrodita itd. Takoj postaneš model popolnosti. In jaz? Kakšno vezo imam z njim? Moraš se malo približati! Vsa pedagogika je šla malo v to smer: velike pripovedi o velikih delih herojev, da bi v mladih vzbudili željo delati podobno. Malo se približaš izjemnemu modelu, ki ga imaš pred seboj.

Tukaj pa je čudno nasprotno: Janez pravi, da se je On približal nam. A se ni približal nekemu modelu človeka. Ne. Bog je postal otrok. Iz krsne vode namreč vstanemo kot otroci. Zato Janez na koncu lahko reče: Janez Krstnik pričuje, pa tudi mi pričujemo, ker smo videli Božjo slavo in njegovo razodetje. Mi smo priče. On postal človek, mi pa Božji sinovi. Takole začne: »Kar je bilo od začetka, kar smo slišali, kar smo na svoje oči videli, kar smo opazovali in so otipale naše roke, to vam oznanjamo: Besedo življenja. Življenje se je razodelo in videli smo ga. Pričujemo in oznanjamo vam večno življenje, tisto, ki je bilo pri Očetu« (1 Jn 1,1–2). In pravi:

»Kar smo videli in slišali, oznanjamo tudi vam« (1 Jn 1,3a). Zakaj vam oznanjamo? »Da bi bili tudi vi v občestvu z nami« (1 Jn 1,3b). Gre za osebno stvarnost, ki je na začetku in postane zgodovina, da bi tudi mi bili v občestvu. In ko boste v občestvu z nami, »bo naše veselje dopolnjeno« (1 Jn 1,4). Kdaj se človek veseli? Kadar je v lepem odnosu. To je edino veselje živega človeka in mi to pričujemo.

In potem: Kako to, da lahko to reče: »Mi vemo, da smo prešli iz smrti v življenje, ker brate ljubimo« (1 Jn 3,14)? Ljubezen je temelj naše nove istovetnosti in poznavanja. Ljubezni se ne more romantizirati. Skozi vso zgodovino se poskuša idealizirati ljubezen, jo narediti romantično. Ljubezen je drama. Vendar je ljubezen. In ni idealizem. Enako kot Kristus, jo tudi mi uresničujemo na dramatičen način, v njegovi veliki noči.

To, da smo postali ljubezen, je temelj naše istovetnosti in našega poznavanja. Janez pravi, da samo tisti, ki ljubi, spoznava, vse drugo je prazna filozofija. Postali smo to, kar je postal on. To je največ! Postali smo to, kar je postal on: pravi človek. Pravi ljudje smo, ko postanemo ljubezen. Zato mi ne moremo imeti modelov popolnosti, kajti naša popolnost je velikonočna. Mi pričujemo to, kar je on, kajti smo del tega, kar je postal on. Zato pričujemo. Torej gre za novi način bivanja.

Lepo bi bilo, če bi bili danes, medtem ko se pozdravljamo, si voščimo, ko jemo – lepo se je videti skupaj – v svojem srcu pozorni, kako se med nami uresničuje odnos. Ta ni gladek, drama je, ni drugače. Zakaj? Preden ves človek, ki ima izkušnjo uporništva, postane sinovski, je dolga pot. Na to pot stopimo pri krstu, kot Kristus v Betlehemu. To je enako. Pri krstu začnemo tako kot betlehemskega otroka.

(p. Marko I. Rupnik)

TRIKRALJEVSKI KOLEDNIKI

*bodo voščili blagoslova in zbirali darove za misijone
v soboto, 5. januarja.*

V predverju cerkve že nekaj časa čakajo trije **zvonovi**, posvečeni Mariji Pomočnici, sv. Nikolaju in sv. Janezu Bosku. Priporočamo se za darove na TRR ali osebno, da bi mogli čimprej postaviti še zvonik.

Svete maše ob nedeljah in praznikih:

8.00 - Sv. Brida; 9.30 – Ankaran; 11.00 – Valdoltra

Svete maše med tednom:

19.00 v župnijski cerkvi

17.00 v kapeli Valdoltra (torek in petek) *ni v juliju in avgustu*

Spovedovanje: **Vsak dan je možnost pol ure pred sv. mašo**

Telefon:	05 652 12 12; 041 243 278 – župnik Franc Šenk SDB
Elektronska pošta:	zupnija.ankaran@rkc.si
Spletna stran župnije:	ankaran.donbosko.si
Transakcijski račun:	IBAN SI56 0432 1000 3318 296, BIC KBMASI2X